

93

U S T A W A

z dnia 6 maja 1945 r.

o częściowej zmianie ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych.

Art. 1. W art. 13 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22), zmienionej ustawą z dnia 31 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 98), wprowadza się zmiany następujące:

- 1) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Krajowa Rada Narodowa wybiera Prezydium złożone z 5 do 7 osób; w skład Prezydium wchodzi: Prezydent, jego 2 zastępcy, Naczelnny Dowódca Wojska Polskiego oraz członkowie”;
- 2) dodaje się nowy § 3 o brzmieniu:
„Członkowie Prezydium Krajowej Rady

Narodowej nie mogą jednocześnie zajmować stanowisk w administracji państwowej lub samorządowej”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

94

U S T A W A

z dnia 6 maja 1945 r.

o uregulowaniu uposażeń członków Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 1. Uposażenie zasadnicze miesięczne członka Prezydium Krajowej Rady Narodowej ustala się w kwocie zł 2.100, a dodatek funkcyjny do tego uposażenia — w kwocie zł 2.100.

Art. 2. Członek Prezydium Krajowej Rady Narodowej otrzymuje dodatki wojenne do uposażenia i do dodatku funkcyjnego oraz dodatek rodzinny według zasad, ustalonych w dekreście Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88).

Art. 3. Członkowi Prezydium Krajowej Rady Narodowej, pobierającemu uposażenie ze Skarbu Państwa, służy prawo wyboru uposażenia.

Art. 4. Przepisy niniejszej ustawy nie stosują się do uposażenia Prezydenta Krajowej Rady Narodowej.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

95

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1945 r.

o utracie mocy prawnej dekretów: o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów oraz o majątkach opuszczonych i porzuconych.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 pkt a) ustawy z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) i ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustaw (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) wobec nie przedłożenia przez Prezydium

Krajowej Rady Narodowej na najbliższym plenarnym posiedzeniu Krajowej Rady Narodowej do zatwierdzenia dekretów, utraciły moc prawną:

1) dekret z dnia 28 lutego 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 30) wraz z rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości

z dnia 14 kwietnia 1945 r. w sprawie warunków i sposobu rehabilitacji osób wpisanych do drugiej grupy niemieckiej listy narodowej lub zaliczonych do jednej z grup uprzywilejowanych przez okupanta oraz osób z nimi zrównanych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 70) i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 14 kwietnia 1945 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 28 lutego 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich

elementów w przedmiocie zastępczych dowodów tożsamości (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 77),

2) dekret z dnia 2 marca 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

96

U S T A W A

z dnia 6 maja 1945 r.

o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów.

Rozdział I.

Rehabilitacja osób wpisanych do trzeciej i czwartej grupy niemieckiej listy narodowej.

Art. 1. Obywatele Państwa Polskiego, wpisani po dniu 31 sierpnia 1939 r. na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, wcielonych przemocą przez okupanta do Rzeszy Niemieckiej oraz na obszarze byłego Wolnego Miasta Gdańska do trzeciej lub czwartej grupy niemieckiej listy narodowej (Deutsche Volksliste) lub do grupy t. zw. „Leistungs-Pole”, posiadają pełnię praw obywatelskich, jeżeli wciągnięci zostali na tę listę wbrew swojej woli lub pod przymusem, a swoim zachowaniem wykazali polską odrębność narodową.

Art. 2. (1) Obywatele, wymienieni w art. 1, którzy ukończyli 14 lat, winni złożyć właściwej władzy administracji ogólnej I-ej instancji deklarację wierności Narodowi i demokratycznemu Państwu Polskiemu.

(2) Władza administracyjna, przyjmując deklarację, wyda składającemu odpowiednie zaświadczenie, które ważne jest na okres 6-ciu miesięcy, zarządzając równocześnie ogłoszenie o złożeniu deklaracji.

Art. 3. Kto wie o tym, że osoba wymieniona w art. 1 została z własnej woli wpisana do 3-ej lub 4-ej grupy niemieckiej listy narodowej lub też zachowanie się tej osoby w okresie okupacji nie dało się pogodzić z polską odrębnością narodową, powinien powiadomić o tym władze bezpieczeństwa publicznego lub prokuratora specjalnego sądu karnego.

Art. 4. Wskutek tego zawiadomienia władze bezpieczeństwa publicznego lub prokurator specjalnego sądu karnego skieruje sprawę — w miarę wyników dochodzenia — do sądu grodzkiego (art. 11), który po przeprowadzeniu jawnej rozprawy wyda postanowienie stosownie do przepisów art. 16. Do postępowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 15—19.

Art. 5. (1) Jeżeli w ciągu okresu, o którym mowa w art. 2 ust. (2), nie zostanie wszczęte postępowanie według art. 4, władza administracyjna wyda osobie, która złożyła deklarację, zaświadczenie stałe.

(2) Wydanie zaświadczenia stałego nie wyłącza późniejszego wszczęcia postępowania w trybie art. 4.

Art. 6. Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z interesowanymi Ministrami ustali w drodze rozporządzenia właściwość władz administracyjnych i tryb postępowania przy przyjmowaniu deklaracji i wydawaniu zaświadczeń.

Art. 7. Kto nie złoży deklaracji (art. 2), podlega skutkom przewidzianym w art. 16 na wypadek nie względnienia wniosku o rehabilitację.

Art. 8. (1) Na obszarach, na których nie był powszechnie stosowany przymus przez okupanta przy wciąganiu na niemiecką listę narodową, osoby wymienione w art. 1 powinny oprócz zgłoszenia deklaracji wierności Narodowi i demokratycznemu Państwu Polskiemu wykazać, że zostały wbrew swojej woli lub pod przymusem wpisane na niemiecką listę narodową.

(2) Minister Administracji Publicznej określi w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrem Sprawiedliwości obszary, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Rozdział II.

O warunkach i sposobie rehabilitacji osób wpisanych do drugiej grupy niemieckiej listy narodowej.

Art. 9. (1) Obywatele Państwa Polskiego, wpisani po dniu 31 sierpnia 1939 r. na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej wcielonych przemocą przez okupanta do Rzeszy Niemieckiej oraz na obszarze byłego Wolnego Miasta Gdańska do drugiej grupy niemieckiej listy narodowej (Deutsche Volksliste) lub zaliczeni do jednej z grup